

Wreszcie, w postępowaniu przed Sądem miały miejsce błędy proceduralne. Nie zostało uwzględnionych wiele dokumentów potwierdzających argumenty skarżącego. Podobnie wyjaśnienia i argumentacja Parlamentu Europejskiego, które wykorzystał skarżący zostały zwyczajnie pominięte.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych; Dz.U. L 169.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-140/14)

(2014/C 184/17)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i M. Žebre)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując od kwietnia 2009 r. wystarczających środków dla zapobieżenia i usunięcia nagromadzonych 13 600 m³ urobku z pogłębienia, z którego 7 605,73 m³ przypada na odpady kodu 17 05 06 (urobek z pogłębienia inny niż wymieniony w 17 05 05) i ok. 6 000 m³ na odpady kodu 17 05 05* (urobek z pogłębienia zawierający substancje niebezpieczne), na budowie infrastruktury komunalnej strefy gospodarczej Gaberje-jug (Gaberje-południe), Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 12, 13, art. 15 ust. 1, art. 17 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy ⁽¹⁾ oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE ⁽²⁾, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE ⁽³⁾ oraz załączników I, II i III do niej;
- stwierdzenie, że zezwalając na zgromadzenie urobku z pogłębienia, tzn. na czynność, którą uznaje się za unieszkodliwianie odpadów, na działce nr 115/1 katastru gminy Teharje, bez zapewnienia, że na tym terenie wcześniej lub jednocześnie nie zostały złożone inne odpady, oraz nie podejmując działań w celu usunięcia odpadów nieobjętych zezwoleniem z tego terenu, który należy uznać za nielegalne składowisko, Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów 2008/98/WE oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Nie przyjmując od kwietnia 2009 r. wystarczających środków dla zapobieżenia i usunięcia nagromadzonych 13 600 m³ urobku z pogłębienia, z którego 7 605,73 m³ przypada na odpady kodu 17 05 06 (urobek z pogłębienia inny niż wymieniony w 17 05 05) i ok. 6 000 m³ na odpady kodu 17 05 05* (urobek z pogłębienia zawierający substancje niebezpieczne), na budowie infrastruktury komunalnej strefy gospodarczej Gaberje-jug (Gaberje-południe), Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 12, 13, art. 15 ust. 1, art. 17 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej. Zezwalając na zgromadzenie urobku z pogłębienia, tzn. na czynność, którą uznaje się za unieszkodliwianie odpadów, na działce nr 115/1 katastru gminy Teharje, bez zapewnienia, że na tym terenie wcześniej lub jednocześnie nie zostały złożone inne odpady, oraz nie podejmując działań w celu usunięcia odpadów nieobjętych zezwoleniem z tego terenu, który należy uznać za nielegalne składowisko, Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów 2008/98/WE oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 182, s. 1.